

**Oświadczenie złożone
przez senator Alicję Chybicką
na 38. posiedzeniu Senatu
w dniu 9 sierpnia 2013 r.**

Oświadczenie skierowane do ministra pracy i polityki społecznej Władysława Kosiniaka-Kamysza

Szanowny Panie Ministrze!

Zwrócił się do mnie Polski Związek Niewidomych z prośbą o interwencję w sprawie nieprzyjaznych dla osób niewidomych zasad odliczania od dochodu wydatków ponoszonych na opłacenie przewodnika.

Chodzi o zapis z art. 26 ust. 7c w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. „W przypadku wydatków, o których mowa w ust. 7a pkt 7, 8 i 14, nie jest wymagane posiadanie dokumentów stwierdzających ich wysokość. Jednakże na żądanie organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej podatnik jest zobowiązany przedstawić dowody niezbędne do ustalenia prawa do odliczenia, w szczególności wskazać z imienia i nazwiska osoby, które opłacano w związku z pełnieniem przez nie funkcji przewodnika”.

Przepis ten, mimo iż nie nakazuje przedstawiać dokumentów lub rachunków potwierdzających wydatki związane z kosztami poniesionymi na usługi przewodników, nakłada na niewidomego podatnika obowiązek wskazania danych osobowych przewodnika, a przecież nie ma on żadnej możliwości weryfikacji tych danych i tym bardziej nie może odpowiadać za to, że dane podane przez przewodnika mogą okazać się nieprawdziwe. Niestety w tej sytuacji to na niewidomym podatniku będzie ciążyła odpowiedzialność za podanie fałszywych danych.

Inną sprawą jest to, że niewidomi korzystają ze wsparcia bardzo licznej grupy osób, często zdarza się też, że są to osoby przygodnie spotkane, które zgadzają się służyć pomocą, na przykład w dotarciu do konkretnego miejsca. W takich sytuacjach niewidomi najczęściej rewanżują się w formie rzeczowej. Trudno zatem obliczać koszty otrzymanych prezentów i doliczać je do zeznania podatkowego.

Tak funkcjonujące zapisy mocno uderzają w środowisko osób niewidomych, dla których ulga na przewodnika miała stać się pomocą w samodzielnym i niezależnym funkcjonowaniu w społeczeństwie.

Zwracam się do Pana Ministra z prośbą o zmianę przepisów art. 26 ust. 7c w taki sposób, by nie było konieczności wskazywania z imienia i nazwiska przewodnika, który uzyskał korzyść majątkową w formie innej niż pieniężna. Warto także zastanowić się nad zmianą art. 26 ust. 7a pkt 7 mówiącego o opłaceniu przewodników. To sformułowanie budzi pewne rozbieżności interpretacyjne, sugerujące, że przewodnik za swoje usługi powinien dostać pieniądze, a przecież zapewne ustawodawcy chodziło o wydatki realne ponoszone przez niepełnosprawnego podatnika, a nie wskazanie, że przewodnik musi koniecznie otrzymać gratyfikację pieniężną.

Z wyrazami szacunku
Alicja Chybicka